

якщо буде доведено здійснення загального контролю Російської Федерації над неурядовими озброєними угрупованнями, можна буде говорити про наявність на Сході України єдиного міжнародного збройного конфлікту.

На сьогодні ми пройшли лише першу стадію – попереднє вивчення ситуації в Україні, а далі Судова палата Офісу Прокурора МКС має ухвалити рішення про відкриття повноцінного розслідування, проте уже зараз ми можемо стверджувати про велику кількість роботи правоохоронних органів України, правозахисних неурядових організацій, державних органів, експертів та самого МКС, що дозволить вирішити Ситуацію в Україні.

Список використаних джерел

1. Report on Preliminary Examination Activities (2014). URL: <https://www.icc-cpi.int/iccdocs/otp/OTP-Pre-Exam-2014.pdf>
2. Report on Preliminary Examination Activities (2015). URL: <https://www.icc-cpi.int/iccdocs/otp/OTP-PE-rep-2015-Eng.pdf>
3. Report on Preliminary Examination Activities (2016). URL: https://www.icc-cpi.int/iccdocs/otp/161114-otp-rep-PE_ENG.pdf
4. Report on Preliminary Examination Activities (2020). URL: <https://www.icc-cpi.int/itemsDocuments/2020-PE/2020-pe-report-ukr-rus.pdf>
5. Отчет о действиях по предварительному изучению ситуаций в 2019 году (Украина) URL: <https://www.icc-cpi.int/itemsDocuments/2019-PE-Report-UKR.pdf>

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри Грушко М. В.

ПАХОЛЧАК ВЕРОНІКА ПАВЛІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПІВ МІЖНАРОДНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА В ПРОЦЕСІ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

Принципи відіграють доволі важливе значення під час формування та реалізації тих чи інших галузей права. Не є виключенням міжнародне кримінальне право, яке керується не тільки загальними принципами, але й спеціальними принципами, що знаходять своє зовнішнє вираження в певних міжнародних інструментах [1, с. 17].

Щодо загальних принципів, то до них доцільно віднести принципи, що містяться в Статуті та вироках Нюрнберзького трибуналу, та наділені імперативним характером, що було

підтверджено Генеральною Асамблеєю ООН в грудні 1946 року, коли Комісією міжнародного права дані акти було взято за основу під час створення принципів міжнародного кримінального права. Лише у 1950 році Комісією ООН з міжнародного права було представлено «Принципи міжнародного права, визнані Статутом Нюрнберзького трибуналу, що знайшли відображення у рішенні трибуналу» [2, с. 111–112].

Одним із найважливіших принципів, закріплених в цьому акті був принцип заборони агресивної війни, який впливає із положень, що встановлюють заборону застосування сили та погрозу застосування такої сили, а також із Резолюції Генеральної Асамблеї щодо «Визначення агресії» 1974 року, відповідно до якої, характерною ознакою акту агресії виступає застосування збройної сили, яка в свою чергу може проявлятися у вторгненні або нападі держави на територію іншої держави, окупації, бомбардуванні, блокаді портів або берегів, шляхом застосування збройних сил тощо.

Ще одним важливим принципом міжнародного кримінального права виступає невідворотність покарання за вчинення діяння (дії або бездіяльності), яке визнається міжнародним правом як злочин, а тому, будь-яка особа, що вчинила злочин повинна нести відповідальність відповідно до норм кримінального права.

Наступним принципом виступає заборона звільнення особи від кримінальної відповідальності в разі, якщо діяння, що визнано міжнародним кримінальним правом злочином проти миру та людства, незалежно від того, чи встановлюється національним законодавством покарання за такі дії або ж ні.

Принцип заборони звільнення особи від міжнародної кримінальної відповідальності через зайняття такою особою певного службового становища. Згідно з даним принципом, зайняття такого становища є умовою підвищеної кримінальної відповідальності, в разі, якщо така особа вчинить діяння, заборонене міжнародним правом. При цьому, особа не звільняється від відповідальності і в випадках, коли вона свідомо виконала явно незаконний наказ або розпорядження командиром чи іншою вищестоячою особою.

Варто відзначити і те, що кожна особа, що підозрюється або ж обвинувачується у міжнародному злочині, або ж злочині міжнародного характеру має право на справедливий розгляд справи незалежний та об'єктивний судом. Важливим принципом міжнародного кримінального права є принцип незастосування строків давності до осіб, що скоїли злочини проти людності або ж воєнні злочини.

Доцільно додати те, що окремі міжнародні правові акти можуть встановлювати ті чи інші принципи на різних етапах

кримінального провадження. Так, до прикладу, Загальна декларація прав людини від 1948 року встановлює ряд принципів кримінального провадження, зокрема: презумпція невинуватості, здійснення правосуддя виключно судами, гласність та відкритість судового розгляду, рівність учасників процесу, заборона застосування покарання, що принижує честь та гідність тощо. Ці принципи, а також їх доповнення передбачені і в інших міжнародних актах, що встановлюють права та свободи людини, зокрема, у Міжнародному пакті про громадські та політичні права та Міжнародному пакті про економічні, соціальні і культурні права 1966 року. В подальшому, зазначені вище принципи були більш детально уточнені у Додатковому протоколі I до Женевської конвенції про захист жертв війни. Так, наприклад, стаття 75 даного акту встановлює заборону застосування насильства стосовно життя, здоров'я, фізичного чи психічного стану під час збройних конфліктів.

Доволі важливим етапом становлення принципів міжнародного кримінального права виступає прийняття Римського статуту Міжнародного кримінального суду.

Одним із головних принципів, що закріплені в статуті *виступає nullum crimen sine lege*, а тому, в разі, якщо діяння не утворює склад злочину, особа яка вчинила дане діяння не підлягає кримінальній відповідальності. Статут також закріплює відсутність зворотної дії закону у часі, окрім випадків поліпшення становища особи. Також, у цьому акті відображений принцип суб'єктивної сторони, який вказує на те, що міжнародній кримінальності відповідальності підлягають особи, що вчинили протиправне діяння свідомо та умисно. Також, статут посиляється на принцип помилки в факті в праві. Так, помилка в праві не є підставою для звільнення особи від міжнародної кримінальної відповідальності. Водночас, помилка в факті може бути підставою для звільнення такої особи в разі, якщо вона виключає суб'єктивну сторону діяння [3].

Отже, в процесі дослідження були проаналізовані міжнародно-правові акти, які визначають принципи міжнародного кримінального права, та які значно впливають на протидію злочинності. Не звертаючи увагу на певні недоліки міжнародного кримінального права, воно виступає системою принципів, дотримання яких є обов'язковим не тільки на міжнародному, але й національному рівнях, що в свою чергу значно сприятиме протидії злочинності, яка останнім часом доволі таки активізувалася, набула нових форм та методів.

Список використаних джерел

1. Международное уголовное право : учеб. пособ. / под общей ред. В. Н. Кудрявцева. 2-е изд., перераб. и доп. Москва : Наука, 1999. 264 с.
2. Степаненко В. И. Влияние международных договоров на содержание и сферу действия советского уголовного права. Свердловск, 1982. 242 с.
3. Римский статут международного уголовного суда / СОВЕРШЕНО в Риме 17 июля 1998 года. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588#Text

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри Белогубова О. О.

ПІТЬ ІГОР ЮРІЙОВИЧ

Національний університет «Одеська юридична академія»

АНТИТЕРОРИСТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ В ІНТЕРНЕТ-ПРОСТОРІ: МІЖНАРОДНИЙ І НАЦІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ

Станом на сьогодні мережа Інтернет є універсальним засобом комунікації та обміну інформації між мільйонами людей у світі. Однак, не дивлячись на позитивні аспекти використання міжнародної мережі, вона виконує роль одночасно середовища і засобу ведення злочинної діяльності, зокрема тероризму та екстремізму.

Відповідно до аналітичних даних Глобального індексу тероризму (The Global Terrorism Index) за комплексним показником «впливу тероризму» Україна займає друге місце в Європі (після Великої Британії) та тридцять шосте у світі. При цьому, за темпами розвитку тероризму з 2002 до 2019 року Україна займає перше місце у регіоні Євразія [1, с. 48]. Зазначена проблема локального характеру посилюється також регіональним та міжнародними детермінантами розвитку тероризму та різноманітних форм його прояву. При цьому, значного поширення останнім часом набули новітні форми тероризму, з-поміж яких однією з найбільш небезпечних є Інтернет-тероризм.

На доктринальному рівні за об'єктом посягання та характером заходів виокремлюють два основних види Інтернет-тероризму: а) інформаційно-психологічний тероризм та б) інформаційно-технологічний тероризм [2, с. 430]. В рамках першого виду всесвітня мережа використовується для пропагування терористичної ідеології, демонстрації сили терористичних організацій, залякування населення, розповсюдження дезінформації та вчинення інших дій психологічно-інформаційного